

Sygn. akt I C 141/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2016r.

Sąd Rejonowy w Jaśle I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Myśliwiec

Protokolant: st. sekr. sądowy Stanisława Synowiec

po rozpoznaniu 05 maja 2016r. w J.

przy udziale

sprawy z powództwa A. O.

przeciwko J. C., T. S., (...) Sp. z o.o. w T., Firmie Usługowo-Handlowej (...) Hurt- (...)

o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda A. O. na rzecz pozwanego (...) Sp. z o.o. w T. kwotę 617 zł (sześćset siedemnaście złotych), tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. zasądza od powoda A. O. na rzecz pozwanego J. C. kwotę 617 zł (sześćset siedemnaście złotych), tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. Akt I C 141/15

Uzasadnienie Wyroku Sądu Rejonowego w Jaśle

z dnia 17 maja 2016r.

Powód A. O. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Handlowo- Usługowe (...) wniósł w dniu 19 marca 2015r przeciwko pozwanym (...) sp. z o.o. w T., J. C., A. L. prowadzącemu działalność pod firmą (...) Hurt – (...) w Ż. i T. S. pozew o zwolnienie z pod egzekucji samochodu ciężarowego marki R. (...) rok produkcji 2003 nr rej (...) nr VIN (...) zajętego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) P. S. w dniu 21 lutego 2014r w sprawach Km 1214/12, Km 1278/13, Km 30/14, i Km 204/14.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w dniu 20 lutego 2014r przedmiotowy samochód nabył od M. C. (1) prowadzącej działalność pod firmą (...) w J. co odzwierciedla przedłożona przez powoda faktura Vat (...). Powód wskazał, że o zajęciu samochodu dowiedział się z pisma komornika które zostało mu doręczone w dniu 19 lutego 2015r.

Pozwany (...) sp. z o.o. w T. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa advokackiego według norm prawem przewidzianych. Pozwany zarzucił, że powód wiedział wcześniej o zajęciu samochodu bowiem jako sąsiad znał dłużnika W. C. oraz jego żonę M. C. (1) i wiedział o ich kłopotach finansowych. Dłużnik W. C. został przez komornika powiadomiony o zajęciu przedmiotowego pojazdu i wezwany do wskazania w przeciągu 7 dni wszystkich osób i instytucji których prawa zostały przedmiotowym zajęciem naruszone- na to wezwanie nie udzielił komornikowi żadnej odpowiedzi. Pozwany podniósł, że powód dużo

wcześniej wiedział o zajęciu przedmiotowego pojazdu i nie dochował terminu z art. 841§3 kpc- co skutkuje oddaleniem powództwa. Pozwany zarzucił ponadto, że pomimo twierdzeń powoda o nabyciu przez niego przedmiotowego pojazdu pojazd ten w centralnej ewidencji pojazdów nadal figuruje na dłużnika W. C..

Pozwany T. S. uznał żądanie pozwu i jako wierzyciel złożył do komornika wnioski o zwolnienie przedmiotowego pojazdu z egzekucji. Jednocześnie wniósł o nieobciążanie go kosztami postępowania bowiem nie wiedział, że pojazd został zbyty przed zajęciem i dowiedział się tego dopiero z treści pozwu.

Pozwany A. L. pozostawił powództwo do uznania sądu. Podkreślił, że powód nie wzywał go przed wytoczeniem powództwa do zwolnienia z egzekucji zajętego pojazdu.

Pozwany J. C. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Wskazał, że powód nie wezwał pozwanego do zwolnienia zajętego przedmiotu spod egzekucji. Podniósł że z informacji jakie uzyskał od komornika ani powód ani M. C. (1) nie zgłosili praw jakie rzekomo mają do tego pojazdu, co podważa prawdziwość twierdzeń pozwu. Pozwany zakwestionował fakt by w dacie zajęcia powód był właścicielem przedmiotowego pojazdu i wskazał że faktura dołączona do pozwu nie może stanowić dowodu na poparcie twierdzeń pozwu, gdyż opisany w niej samochód nie został zindywidualizowany (bez podania numeru VIN i bez podania nr rejestracyjnego)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Samochód ciężarowy marki R. (...) rok produkcji 2003 nr rej (...) nr VIN (...) został w toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko dłużnikowi W. C. z wniosku wierzycieli (...) sp. z o.o. w T. (Km 1214/12), J. C.(Km 1278/13), A. L. prowadzącemu działalność pod firmą (...) Hurt – (...) w Ż. (Km 30/14) i T. S. (Km 204/14) zajęty protokołem zajęcia z dnia 21 lutego 2014r (k 176 akt Km 1214/12) przez prowadzącego postępowanie egzekucyjne Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) P. S. (akta Km 1214/12, zeznania świadka P. S. - k 90)

W związku z tym, że dłużnik W. C. nie był obecny podczas zajęcia ruchomości pismem z dnia 6 marca 2014r komornik przesłał dłużnikowi protokół zajęcia i jednocześnie wezwał go aby w terminie 7 dni od otrzymania protokołu zajęcia wskazał organowi egzekucyjnemu na piśmie nazwiska i adresy osób których prawa zostały naruszone w wyniku tego zajęcia. Komornik poinformował dłużnika, że brak odpowiedzi w zakreślonym terminie będzie potraktowany jako oświadczenie, że zajęte ruchomości stanowią własność dłużnika i ich zajęcie nie naruszyło niczyich praw. Powyższe pismo dłużnik W. C. odebrał osobiście w Kancelarii (...) w dniu 7 marca 2014r i pozostawił bez żadnej odpowiedzi.

W dniu 17 lutego 2015r do Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...)– P. S. – wpłynęło pismo powoda A. O. z wnioskiem o zwolnienie samochodu marki R. (...) rok produkcji 2003 nr rej (...) nr VIN (...) spod egzekucji, w którym powód poinformował komornika, że w dniu 20 lutego 2014r nabył on od M. C. (1) przedmiotowy pojazd i kiedy kilka dni później chciał go przerejestrować uzyskał informację w urzędzie, że samochód został zajęty do egzekucji komorniczej i od tego czasu powód czeka na zwolnienie go spod egzekucji ale bezskutecznie (pismo powoda w aktach Km 1214/12- tom II – k 54). W piśmie tym powód powołał się na fakturę Vat nr (...) z 20.02.2014r oraz umowę darowizny zawartą w dniu 2 stycznia 2014r pomiędzy dłużnikiem W. C., a jego żoną M. C. (1) na mocy której przedmiotowy samochód został podarowany przez dłużnika jego żonie M. C. (1).

Według danych z (...) samochód będący przedmiotem powództwa w niniejszej sprawie od 29 kwietnia 2010r do chwili obecnej stanowi własność W. C. zaś jako współwłaściciel wpisany jest (...) Bank S.A. Z informacji zawartych w aktach Km 1214/12 wynika, że Bank w związku ze spłaconym kredytem nie rości sobie żadnych praw do powyższego pojazdu. (informacja z (...) k 107 akt)

Z informacji (...) .U. S.A. wynika, że samochód będący przedmiotem postępowania został ubezpieczony przez W. C. na okres od 8 czerwca 2015 do 8 czerwca 2016,r a polisa została zawarta w dniu 3 lipca 2014r (informacja (...) .U. S.A.- k 101).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o powołane dowody. Dowody z dokumentów- akt postępowania egzekucyjnego, informacji (...), informacji (...). U. S.A. nie wzbudziły wątpliwości sądu co do ich wiarygodności i nie były kwestionowane przez strony. Sąd w pełni dał wiarę zeznaniom świadka P. S. - który jako komornik prowadził postępowanie egzekucyjne w stosunku do dłużnika W. C., bowiem są one spójne ze stanem faktycznym wynikającym z powołanych wyżej dokumentów.

Sąd odmówił wiary zeznaniom świadków W. C. (k 90/v i M. C. (1)- k 90/v-91). Zeznania te są niewiarygodne ze względu na zawarte w nich logiczne sprzeczności. Świadek W. C. zeznał, że on w połowie roku 2014r od powoda A. O. dowiedział się że samochód został zajęty przez komornika. Tymczasem z akt Km 1214/12 wynika w sposób nie budzący żadnych wątpliwości, że o zajęciu powyższego samochodu dłużnik dowiedział się 7 marca 2014r i w ciągu tygodnia miał poinformować komornika o osobach których prawa powyższe zajęcie narusza - brak udzielenia informacji w tym przedmiocie w terminie jednego tygodnia komornik traktował jako potwierdzenie własności dłużnika do zajętego przedmiotu i przyjęcie, że zajęcie nie narusza praw osób trzecich- co wynikało jasno z treści pisma jakie dłużnik- W. C. odebrał dnia 7 marca 2014 w kancelarii komornika osobiście. Tak więc o zajęciu pojazdu W. C. dowiedział się najpóźniej dnia 7 marca 2014r - skoro pojazd ten w styczniu podarował żonie M. C. (2) a w lutym jego żona sprzedała ten samochód powodowi to wydawałoby się oczywiste, że W. C. na którego cały czas w systemie (...) figurował powyższy pojazd winien powiadomić komornika, że zajęcie narusza prawa powoda tym bardziej, że powód był jego znajomym mechanikiem i po sąsiedzku świadek wymieniał u niego w warsztacie opony w swoich samochodach. W tym kontekście niewiarygodne są również zeznania świadka M. C. (1) - dosyć dziwne jest że ani W. C. ani jego żona M. C. (1) pomimo że oboje są przedsiębiorcami nie uczynili zadość obowiązkowi zawiadomienia Starostwa Powiatowego w J. o darowiznie czy sprzedaży powyższego pojazdu. M. C. (1), zeznała że o zajęciu samochodu dowiedziała się w lipcu 2014r od powoda tymczasem jej mąż wiedział o tym już w marcu 2014r. Z zeznań świadka M. C. (1) wynika, że przygotowaniem faktury sprzedaży samochodu powodowi zajmował się jej mąż z czego należy wnioskować że małżonkowie współdziałali przy prowadzeniu swej działalności.

Te wewnętrzne sprzeczności z ustalonym stanem faktyczny i brak jakiegokolwiek logiki w podejmowanych rzekomo przez świadków działaniach sprawia że zeznania tych świadków nie mogą być podstawą ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

W zakresie dowodu z zeznań powoda sąd jedynie częściowo dał wiarę tym zeznaniom to jest w takim zakresie w jakim zeznania te nie pozostają w sprzeczności z ustalonym w sprawie stanem faktycznym. Z treści pisma powoda do komornika z lutego 2015r wynika, że powód już po kilku dniach od nabycia od M. C. (1) przedmiotowego samochodu dowiedział się o jego zajęciu zaś z zeznań złożonych na rozprawie wynika że powód zajmował się naprawą tego pojazdu i dopiero po czterech miesiącach od nabycia pojazdu kiedy poszedł go przerejestrować dowiedział się o jego zajęciu. Znamienne jest że ani powód ani M. C. (1) nie potrafili wyjaśnić dlaczego w fakturze zakupu samochodu z dnia 20 lutego 2014r nie wpisano żadnych danych pozwalających na identyfikację tego pojazdu.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z treścią art. 841§1 kpc osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa. Zgodnie zaś z §3 tego przepisu powództwa można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych.

W niniejszej sprawie w ocenie sądu powód nie zachował terminu do złożenia powództwa o zwolnienie przedmiotu od egzekucji. Według treści pisma powoda które złożył do komornika w dniu 17 lutego 2014r powód dowiedział się o zajęciu samochodu ciężarowego marki R. (...) rok produkcji 2003 nr rej (...) nr VIN (...) już kilka dni po jego zakupie – a więc jeszcze w lutym 2014r. Zeznając w charakterze strony w niniejszej sprawie powód stwierdził, że po czterech miesiącach od zakupu pojazdu naprawił go i chciał przerejestrować i wówczas dowiedział się, że samochód jest zajęty w postępowaniu egzekucyjnym a zatem wiedzę tę uzyskał najpóźniej w czerwcu 2014r. Niezależnie od tego czy powód uzyskał informację o zajęciu przedmiotowego pojazdu w lutym 2014r czy też w czerwcu 2014r nie

dochował miesięcznego terminu do wniesienia powództwa interwencyjnego z którym wystąpił dopiero w dniu 19 marca 2015r. Dla oceny zachowania powyższego terminu nie ma znaczenia pozyskanie oficjalnej pisemnej wiadomości pochodzącej od komornika prowadzącego egzekucję ale uzyskanie rzeczywistej wiedzy o fakcie zajęcia przedmiotu w toku postępowania egzekucyjnego.

W tym miejscu podkreślić należy, że termin wskazany w art. 841§3 kpc jest terminem prawa materialnego, nie podlega przywróceniu, a uchybienie temu terminowi skutkuje oddaleniem powództwa bez potrzeby jego merytorycznej oceny (orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 22 grudnia 2015r – V ACa 262/15). W istocie fakt uchybienia terminowi do złożenia powództwa interwencyjnego przez powoda w niniejszej sprawie jest tak oczywisty, że powództwo to podlega oddaleniu bez konieczności oceny jego merytorycznej zasadności.

Nie mniej jednak już tylko na marginesie sąd pragnie zauważyć, że całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie w tym sam dokument mający dowodzić fakt nabycia przez powoda samochodu od M. C. (1) w postaci faktury z 20 lutego 2014r, z której w żaden sposób nie wynika jaki pojazd był przedmiotem tej czynności w kontekście zachowania W. C. który nie zgłosił komornikowi że zajęty i figurujący na niego w ewidencji (...) pojazd obciążony jest prawami osób trzecich wskazuje na to, że powód nie wykazał zgodnie z zasadą rozkładu ciężaru dowodu (art. 6 kc) by nabył skutecznie przedmiot zajęcia, a zatem by zajęcie to naruszało jego prawa.

Reasumując sąd oddalił powództwo wobec wszystkich pozwanych w tym również T. S. który wprawdzie uznał żądanie pozwu jednakże w toku postępowania sam zrealizował to żądanie wnosząc jako wierzyciel bezpośrednio do komornika pismo z wnioskiem o zwolnienie tego pojazdu z prowadzonej z jego wniosku egzekucji. W takiej sytuacji powództwo w stosunku do tego pozwanego wymagało oddalenia (wobec spełnienia świadczenia przez pozwanego).

Oddalenie powództwa w stosunku do pozwanych (...) sp. z o.o. w T. i J. C. skutkowało w myśl art. 98§1kpc zasądzeniem zgodnie z wnioskiem tych pozwanych na ich rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego- wysokość tych kosztów została ustalona w oparciu o treść §6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r w sprawie opłat za czynności adwokackie w związku z §21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r w sprawie opłat za czynności adwokackie.